

Jo vull marcar gol!

Text: Lourdes Campuzano

Il·lustracions: Estudi Nimau.

Il·lustració infantil i juvenil.

HOSPITAL MATERNOINFANTIL - UNIVERSITAT DE BARCELONA

FAROS
Els contes de l'àvia

Hi havia una vegada un equip de futbol que perdia tots els partits que jugava. I no era perquè els seus jugadors no sabessin regatejar, que en sabien. I no era perquè no sabessin desmarcar-se o xutar a porta, que tot això ho feien fenomenal. Tampoc era perquè no marquessin gols, que en marcaven moltíssims... sinó perquè els seu rivals sempre els en marcaven més.

De seguida que l'àrbitre xiulava l'inici del partit, tots els jugadors de l'equip engegaven a córrer volant cap a la porteria contrària. Tots volien ser davanters, tots volien marcar un gol. I si podia ser, dos. O millor encara, tres... o quatre! De res servia que l'entrenador els cridés fins a quedar-se sense veu: “nois, a defensar; a defensar; a defensaaaaar...”. Ells feien com si res, com si sentissin ploure.

Estaven tan entestats a marcar gols que deixaven el seu porter tot sol. I encara que el noi s'hi llençava a una banda i altra i s'estirava com un xiclet per aturar les pilotes, encara que sortia corrents com un llamp quan veia venir un jugador al contraatac per intentar treure-li el baló, estrany era el dia que no se n'anava a casa amb una derrota i una vintena de gols a les esquenes.

Els seus companys no en feien gaire cas. En acabar el partit, només pensaven a córrer per anotar els gols en una llista que havien penjat en un racó del pati. “Jo he marcat tres gols! Apunta'ls!”, deia un. “Sí, però jo continuo sent el que porta més gols! Sóc el pitxixi i el millor jugador de l'equip!”, proclamava l'altre.

Un dia, un dels jugadors es va dir: “no podem continuar així”. I amb aquesta determinació es va vestir la samarreta, els pantalons curts i les mitges llargues per sortir a jugar. Quan l'àrbitre va xiular l'inici del partit i els seus companys van sortir disparats cap al camp contrari, ell no va moure un peu. Es va quedar a pocs metres del seu porter, defensant. Aquell partit van perdre per 20 gols a 10.

En acabar el partit, i mentre la resta de jugadors corria a apuntar els gols a la llista dels pixitxis, ell es va dedicar a fer-ne una altra, de llista, hi va escriure el seu nom i va anotar al costat el número 2.

- Què fas? , li va preguntar el Gerard, un dels golejadors, ben encuriolit.
- Faig la classificació dels jugadors que eviten gols. Jo ja en porto dos, va proclamar orgullós en Pau.
- Quina tonteria! I de què et serveix? Mai seràs el millor de l'equip, se'n va burlar.

Però el porter, que després de cada partit es mirava de lluny el ritual d'apuntar els gols marcats, va acostar-se corrents.

- Jo vaig fer tres grans aturades! Vaig evitar tres gols. Me'ls apuntes?
- I tant!

El següent partit van tornar a perdre, aquest cop per 15 a 12, i el Pau i el porter van córrer a apuntar els seus gols “evitats”: aquest cop entre tots dos n’havien impedit 8!

En el tercer partit, en Pau ja no va estar sol. La Mariona s’hi va quedar amb ell. “Tu defenses una banda i jo l’altra. Et sembla?”, li va proposar. Aquell dia els dos jugadors van crear una barrera infranquejable que els rivals no van tenir manera de traspasar. I van guanyar per primer cop... per 8 gols a 0!!!

Els seus amics van entendre que tan important és qui marca el gol com qui evita que l’equip contrari els marqui. “Ara sí que sou un equip”, els va dir orgullós el seu entrenador.

Fi

FAROS

*La guia de la salut i el
benestar per als teus fills*

Els contes de l'àvia és un recopilació de contes que l'Observatori de la Infància i l'Adolescència FAROS ofereix a la seva plataforma digital (<http://faros.hsjdbcn.org/>) per fomentar la lectura i difondre valors i hàbits saludables en la població infantil.

FAROS és un projecte impulsat per l'Hospital Sant Joan de Déu amb l'objectiu de promoure la salut infantil i difondre coneixements de qualitat i d'actualitat en aquest àmbit.

sant Joan de Déu

HOSPITAL MATERNOINFANTIL - UNIVERSITAT DE BARCELONA